Päinutan pöranda peale.
Humal huikus, käbi kärkis,
Humal huikus ummikusse,
Käbi kärkis pöösaasse:
„Tule tänna, noorimees!
Wii mind kotissa koduje,
Pane parsile kuiwama.
Sealt ma tükin tünderisse,
Weeren wüna-weerandisse,
Astun ölle ankurisse.
Wötan meestel meeled peasta,
Wötan poistel pooled meeled,
Wötan naistel natukene.
Mehed mütsita mürawad,
Naesed tanuta tantsiwad
Poisid poole saapaasta.
Wünakene, wennakene,
Öllekene, öimukene,
Kallakene, kaimukene. —

3) √ Söja laul.

Kesse töi söja sönumid,
Kesse kandis waenu keeled?
Aadu Staarel andis kösku,

„Tilu Tönnis töi sönumid;
Tuli meie ukse ette. —
„Kes siit saab sötta minema?
Kas saab isa, wöi saab poega,
Wöi saab köige noorem poega,
Köige noorem, köige napsem,
Köige wümne, köige wiksem?
Köige körgemad kübarad,
Köige uhkemad hobused,
Köige saksemad sadulad."
Poeg läks aita ehtimaie,
Öde järel öpetama:
„Wennakene, hella wella,
Mis sa siit aga selga paned? —
Selga pane surma-särki,
Rätte wöta kooli-kindad!
Kui jo saad sötta minema,
Ära heida ette sötta,
Ära tantsi taha sötta,
Keeruta keset sodada! —
Ees söjas surmatakse,
Taga söjas tapetakse,
Kes keskel, tulewad tagasi."